

Sygn. akt I ACa 33/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Dariusz Małkiński (spr.)
Sędziowie	:	SA Elżbieta Borowska SA Jadwiga Chojnowska
Protokolant	:	A. B.

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2020 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa **W. Z.**

przeciwko **(...) Spółdzielni (...) w S.**

o uchylenie i stwierdzenie nieważności uchwał

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 6 listopada 2019 r. sygn. akt I C 258/19

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

(...)

UZASADNIENIE

Powód W. Z. wystąpił z powództwem o uchylenie uchwały Walnego Zgromadzenia Przedstawicieli Członków pozwanej (...) Spółdzielni (...) z dnia 16 stycznia 2019 roku, odbytego w sprawie wyboru przedstawiciela w zarządzie (...) sp. z o. o. w S. oraz o stwierdzenie nieważności, ewentualnie uchylenie uchwały Rady Nadzorczej (...) Spółdzielni (...) z dnia 21 stycznia 2019 roku w sprawie powołania A. R. (1) do pełnienia funkcji członka zarządu – Prezesa Zarządu (...) Spółdzielni (...); powód domagał się także zasądzenia na jego rzecz od pozwanej kosztów postępowania.

Pozwana (...) Spółdzielnia (...) w S. wniosła o oddalenie powództwa na koszt strony powodowej.

Wyrokiem z dnia 6 listopada 2019 roku o sygn. akt: I C 258/19 Sąd Okręgowy w Białymstoku uchylił uchwałę Walnego Zgromadzenia Przedstawicieli Członków (...) Spółdzielni (...) w S. z dnia 16 stycznia 2019 roku w sprawie wyboru przedstawiciela pozwanej Spółdzielni do zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (pkt I); uchylił uchwałę Rady Nadzorczej (...) Spółdzielni (...) w S. z dnia 21 stycznia 2019 roku w sprawie powołania A. R. (1) do pełnienia funkcji członka zarządu – Prezesa Zarządu (...) Spółdzielni (...) w S. (pkt II) oraz zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 777 złotych tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 377 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego (pkt III).

Rozstrzygnięciu powyższemu towarzyszyły następujące ustalenia faktyczne i prawne:

(...) Spółdzielnia (...) jest udziałowcem (...) sp. z o. o., posiadającym prawo do wskazania swojego przedstawiciela w zarządzie Spółki. W dniu 16 stycznia 2019 roku odbyło się Walne Zgromadzenie Przedstawicieli Członków (...) Spółdzielni (...), na którym podjęto m.in. uchwałę o wyborze przedstawiciela Spółdzielni do zarządu (...) sp. z o. o. w S. w osobie A. R. (1).

W dniu 21 stycznia 2019 roku odbyło się posiedzenie Rady Nadzorczej (...) Spółdzielni (...), w trakcie którego podjęto uchwałę o powołaniu A. R. (1) na członka zarządu – prezesa (...) Spółdzielni (...).

A. od 1993 roku jest zatrudniony na stanowisku dyrektora do spraw operacyjnych w (...) sp. z o. o. w S.

Statut pozwanej Spółdzielni w § 44 ust. 5 stanowi, że członkowie Rady i Zarządu nie mogą zajmować się interesami konkurencyjnymi wobec Spółdzielni, a w szczególności uczestniczyć jako wspólnicy lub członkowie władz w podmiotach gospodarczych prowadzących działalność konkurencyjną wobec Spółdzielni. Naruszenie zakazu konkurencji stanowi podstawę odwołania członka Rady lub Zarządu oraz powoduje inne skutki prawne przewidziane w odrębnych przepisach.

W dalszej części swoich rozważań Sąd Okręgowy dokonał oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i wskazał, że roszczenie powoda jest zasadne. Podniósł ponadto, że zgodnie z art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego uchwała sprzeczna z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka może być zaskarżona do sądu. Powództwo o uchylenie uchwały może wytoczyć każdy członek spółdzielni lub zarząd (art. 42 § 4 Prawa spółdzielczego). Przez użyte w art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego wyrażenie "dobre obyczaje" rozumie się podstawowe i zarazem powszechnie akceptowane zasady przyzwoitego, godnego postępowania, jako ogólne reguły uczciwości obowiązujące wszystkich uczestników życia społecznego i obrotu gospodarczego. Przykładowo do dobrych obyczajów zalicza się poszanowanie zasad transparentnego działania wszystkich organów statutowych spółdzielni.

Uchwała z dnia 16 stycznia 2019 roku o wyborze przedstawiciela Spółdzielni do zarządu (...) sp. z o. o. w S. w osobie A. R. (1) narusza, zdaniem Sądu, dobre obyczaje. Tak wybrany przedstawiciel staje się bowiem podatny na wpływy ze strony swojego pracodawcy, a przy wykonywaniu własnych obowiązków jako członka zarządu Spółki może przedkładać interes pracodawcy nad interes Spółdzielni, której jest przedstawicielem. Ta konkluzja jest uzasadniona również faktem, że A. R. (1) pełni funkcję prezesa zarządu Spółdzielni nieodpłatnie, natomiast wynagrodzenie za wykonywaną pracę otrzymuje w (...) sp. z o. o. Podległość służbowa może determinować decyzje podejmowane przez niego, m.in. z uwagi na obowiązek lojalności wobec pracodawcy. Jednak wobec faktu, że interesy (...) sp. z o. o. mogą pozostawać w sprzeczności z interesami spółdzielców, powstaje uzasadniona obawa, że w swoim działaniu A. R. (1) będzie kierował się interesem pracodawcy, konkurencyjnym wobec celów pozwanej Spółdzielni. W związku z powyższym nie ma wątpliwości, że w niniejszej sprawie powołanie A. R. (1) do pełnienia funkcji w zarządzie (...) sp. z o. o. narusza zasadę transparentnego działania statutowych organów spółdzielni.

Zgodnie z treścią art. 56 § 3 ustawy Prawo Spółdzielcze członkowie rady i zarządu nie mogą zajmować się interesami konkurencyjnymi wobec spółdzielni, a w szczególności uczestniczyć jako wspólnicy lub członkowie

władz przedsiębiorców prowadzących działalność konkurencyjną wobec spółdzielni. Naruszenie zakazu konkurencji stanowi podstawę odwołania członka rady lub zarządu oraz powoduje inne skutki prawne przewidziane w odrębnych przepisach.

Pojęcie interesów konkurencyjnych nie zostało zdefiniowane w przepisach Prawa Spółdzielczego. Pod pojęciem tym należy rozumieć interes pozostający w pewnej relacji (związku) z działalnością prowadzoną przez inną osobę lub przedsiębiorcę. Chodzi tu o stosunek tego rodzaju, że uzyskiwane przez podmiot B korzyści ekonomiczne (różnego typu, także umacnianie swojej pozycji rynkowej lub samej tylko możliwości rozwoju) nie są obojętne dla podmiotu A, który działa w tej samej lub podobnej dziedzinie interesów (tak w odniesieniu do spółek kapitałowych A. Szajkowski, M. Tarska, A. Szumański, w: Sołtysiński, Szajkowski, Szumański, Szwaja, Komentarz KSH, t. III, 2013, art. 211). Zajmowanie się interesami konkurencyjnymi to jednak nie tylko prowadzenie konkurencyjnej działalności gospodarczej na własny rachunek. Chodzi tu o wszelkie aktywności, które uniemożliwiają, ograniczają lub utrudniają osiągnięcie sukcesu przez spółdzielnię na tych polach, na których ona swą działalność prowadzi. Zajmowanie się interesami konkurencyjnymi może polegać m.in. na uczestnictwie w konkurencyjnym podmiocie (por. A. Szajkowski, M. Tarska, A. Szumański, w: Sołtysiński, Szajkowski, Szumański, Szwaja, Komentarz KSH, t. III, 2013, art. 211). Może ono przejawiać się również w pełnieniu funkcji prokurenta, pełnomocnika lub nawet pracownika w konkurencyjnym podmiocie (A. Kidyba, w: System PrHandl, t. 2B, 2007, s. 346).

Z § 6 umowy spółki (...) wynika, że przedmiotem jej działalności jest m.in. chów i hodowla zwierząt, łowiectwo, włączając działalność usługową, produkcja artykułów spożywczych, handel hurtowy (...), handel detaliczny (...), działalność usługowa związana z wyżywieniem. Natomiast zgodnie ze swoim statutem Spółdzielnia ma możliwość prowadzenia: chowu i hodowli bydła mlecznego, działalności usługowej wspomagającej chów, hodowli zwierząt gospodarskich, przetwórstwa mleka i wyrób serów, sprzedaży hurtowej zboża, nieprzetworzonego tytoniu, nasion i pasz dla zwierząt oraz sprzedaży hurtowej żywych zwierząt. Na ogół przyjmuje się, że prowadzenie interesów pokrywających się z przedmiotem działalności gospodarczej spółdzielni stanowi już samo w sobie konkurencję. Nie można jednakże wykluczyć, że nawet działalność w dziedzinach pokrewnych może uzasadniać istnienie stosunku konkurencji i stanowić dostateczną podstawę do udzielenia ochrony (z uzasadnienia uchwały Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2000 roku, III CZP 21/00). Z przedstawionych powyżej celów Spółki i Spółdzielni wynika wprost, że działanie (...) sp. z o. o. może wywierać wpływ na kondycję i zachowanie (...) Spółdzielni (...). Dążenie do polepszenia, czy umocnienia swojej pozycji może prowadzić do naruszenia interesu konkurenta - Spółdzielni przez pogorszenie możliwości zakupu lub zbytu potrzebnych mu lub zbywanych przez niego towarów i dóbr lub oferowanych usług.

Dla uznania, że doszło do zajmowania się interesami konkurencyjnymi wobec Spółdzielni w rozumieniu art. 56 § 3 ustawy Prawo spółdzielcze, wystarczające jest prowadzenie przez innym podmiot działalności w tym samym obszarze rynku, skierowanej do tego samego kręgu odbiorców, co bez wątplenia ma miejsce w niniejszej sprawie.

Zarzut pozwanej, w którym wskazuje ona, że prowadzi faktycznie od wielu lat jedynie działalność polegającą na wspieraniu finansowym swoich członków poprzez udzielanie im pożyczek, jest niezasadny. Owszem Spółdzielnia obecnie nie skupuje ani nie sprzedaje mleka i jego pochodnych ani też nie prowadzi w tym zakresie działalności gospodarczej. Działalność gospodarczą na rynku mleczarskim prowadzi zaś (...) sp. z o. o. W ocenie Sądu, bez znaczenia, przy ustalaniu czy przedsiębiorcy stanowią wobec siebie konkurencję, pozostaje fakt, że niektóre sposoby działalności aktualnie nie są przez pozwaną wykorzystywane, ponieważ istotne jest to, że możliwość taka, zgodnie z jej Statutem, nadal istnieje. Co więcej, członkowie pozwanej występowali z propozycją poszerzenia zakresu działalności prowadzonej przez nią, np. w zakresie handlu witaminami, odżywkami, paszami dla zwierząt, nawozami, co uzasadnia wniosek, że są oni zainteresowani pozyskiwaniem w ten sposób środków na działalność Spółdzielni, jednak propozycja ta nie spotykała się z aprobatą zarządu. Okoliczność ta prowadzi do wniosku, że zatrudnienie A. R. (1) na podstawie umowy o pracę w (...) sp. z o. o. oraz pełnienie funkcji prezesa zarządu (...) Spółdzielni (...) prowadzi do zajmowania się interesami konkurencyjnymi. Uprzednie działania A. R. (1) polegające na blokowaniu rozwoju zakresu działalności Spółdzielni mogą świadczyć o tym, że przedkłada on interes pracodawcy nad dobro Spółdzielni.

Dla oceny zgodności zaskarżonej uchwały z dnia 21.01.2019 roku nie ma znaczenia, że dokonując wyboru członkowie pozwanej Spółdzielni mieli świadomość, że osoba ubiegając się o funkcję prezesa Zarządu (...) Spółdzielni (...) pełni funkcję w, zajmującej się interesami konkurencyjnymi, Spółce od wielu lat. Wyrażona w ten sposób wola większości członków pozwanej nie może uchylić zakazu ustanowionego w bezwzględnie obowiązującej normie prawnej.

Sąd stanął na stanowisku, że prowadzenie interesów czy działalności pokrywających się z przedmiotem działalności gospodarczej Spółdzielni stanowi konkurencję, a uczestnictwo w organach tego rodzaju podmiotów to przejaw zajmowania się interesami konkurencyjnymi. Wykonywanie obowiązków w ramach funkcji prezesa zarządu pozwanej Spółdzielni musi prowadzić do sprzeczności z prawidłowym wykonywaniem obowiązków pracowniczych w (...) sp. z o. o., a to z kolei jest sprzeczne z treścią art. 42 § 3 ustawy Prawo spółdzielcze i stanowi podstawę uchylenia uchwały.

Wobec powyższego, na podstawie wyżej powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w punkcie I i II wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., obciążając nimi w całości pozwaną jako stronę przegrywającą proces. Na koszty poniesione przez powoda złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 400 zł oraz wynagrodzenie jego pełnomocnika w kwocie 360 zł ustalone na podstawie § 8 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokatów, powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła pozwana, która, zaskarżając wyrok w całości, zarzuciła:

1. naruszenie przepisu postępowania, mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez ustalenie przez Sąd Okręgowy poniżej wskazanych faktów niezgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy, wbrew zasadom swobody sędziowskiej, a polegające na przyjęciu, że:

a) łączenie przez jedną osobę funkcji zarówno w (...) Spółdzielni (...) jak i w spółce (...) jest w tym przypadku niezgodne z dobrym obyczajem w sytuacji gdy, jak wynika z dowodów zebranych w sprawie, spółka (...) i pozwana nie prowadzą między sobą działalności konkurencyjnej, a tym samym osoby działające w imieniu i na rzecz Spółdzielni nie mogą zajmować się „interesami konkurencyjnymi”, ponieważ takie nie pojawiają się na linii Spółdzielnia- (...) z uwagi choćby na fakt, że pozwana jest udziałowcem spółki (...);

b) członek zarządu pozwanej zajmuje się interesami konkurencyjnymi wobec niej w sytuacji, gdy konkurencja ma charakter potencjalny a nie faktyczny;

c) łączenie przez jedną osobę funkcji zarówno w Spółdzielni jak i (...) powoduje konflikt pomiędzy interesem pracodawcy (spółki (...)) a interesem pozwanej, w sytuacji gdy, jak wynika z dowodów zebranych w sprawie, łączenie w/w funkcji ma miejsce od wielu lat i jest konieczne w celu zabezpieczenia praw pozwanej jako udziałowca w spółce (...), a także w celu dbałości o interesy Spółdzielni realizowane przez wymienioną Spółkę;

2. naruszenie przepisu postępowania, tj. art. 327¹ § 1 pkt 2 k.p.c. przez brak wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku podstawy prawnej uchylenia uchwały Rady Nadzorczej pozwanej z dnia 21.01.2019 r.;

3. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 56 § 3 ustawy z dnia 16.09.1982 r. Prawo spółdzielcze (tj. Dz. U. 2018 poz. 1285) przez jego niewłaściwą wykładnię i przyjęcie, że członkowie zarządu zajmują się interesami konkurencyjnymi wobec spółdzielni w sytuacji wystąpienia jedynie możliwości prowadzenia działalności konkurencyjnej, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego przepisu prowadzi do wniosku, że do zajmowania się interesami konkurencyjnymi wobec spółdzielni dochodzi tylko wówczas, gdy członek zarządu spółdzielni uczestniczy jako wspólnik lub członek władz przedsiębiorców rzeczywiście prowadzących działalność konkurencyjną wobec spółdzielni;

4. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 42 § 2 i § 3 Prawa spółdzielczego przez:

a) jego niewłaściwe zastosowanie i uchylenie zaskarżonych uchwał wskutek błędnego przyjęcia, że w niniejszej sprawie łączenie przez jedną osobę funkcji zarówno w Spółdzielni jak i (...) powoduje konflikt w wyborach dokonywanych przez A. R., w sytuacji gdy łączenie w/w funkcji ma miejsce od wielu lat i jest konieczne w celu zabezpieczenia praw pozwanego jako udziałowca w spółce (...);

b) jego błędną wykładnię i przyjęcie, że przepis ten daje podstawę do uchylenia uchwały Rady Nadzorczej pozwanej w sytuacji, gdy prawidłowa wykładnia powołanego wyżej przepisu wskazuje, że dotyczy on tylko uchwał walnego zgromadzenia spółdzielni.

W oparciu o powyższe zarzuty pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, za obie instancje.

Powód w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej nie zasługiwała na uwzględnienie.

Oceniając w pierwszej kolejności zarzut procesowy obraży art. 233 § 1 k.p.c., zgłoszony w kontekście błędnej, zdaniem strony apelującej, oceny charakteru relacji istniejącej między A. R. (1) a pozwaną i (...) Sp. z o.o. w S., należy w pierwszej kolejności odnieść się do charakteru funkcji pełnionej przez w/w w Spółce i treści łączącej go z nią umowy o pracę.

W świetle umowy o pracę z 30.08.1996 r. (k. 64-65) A. R. pełni w (...) funkcję dyrektora do spraw operacyjnych, a do jego obowiązków należy przede wszystkim prowadzenie przedsiębiorstwa Spółki zgodnie z przepisami Prawa handlowego i uchwałami władz Spółki (§ 2). Z tytułu wykonywanych obowiązków odpowiada on osobiście przed zarządem Spółki (§ 3). Niezależnie od powyższego, zakres obowiązków A. R. wobec pracodawcy określają też przepisy Prawa pracy (§ 5). Treść analizowanej umowy odpowiadała zasadniczo umowie o pracę z 1.12.1993 r. (k. 66-67), a zmianie podlegała w niej przede wszystkim wysokość wynagrodzenia.

A. R. (1) pozostaje więc od lat z (...) Sp. z o.o. w relacji, którą można określić jako hierarchiczną, bo wynikającą z podporządkowania pracownika Spółki jej władzom, a w dalszej kolejności interesom pracodawcy. Trudno jest w tych warunkach uznać, jak to czyni skarżący, że udział A. R. w pracy zarządu Spółki stanie się rękojmnią zabezpieczenia interesów pozwanej. Takiej konkluzji przeczy także niewielka wysokość kapitału udziałowego Spółdzielni w (...), wynosząca (co niesporne) zaledwie ok. 4 % całości. Spółdzielnia zalicza się więc do udziałowców mniejszościowych, zaś jej interes nie jest istotny w kontekście struktury właścicielskiej i interesu Spółki.

W tych warunkach, o ile doszłoby do obsadzenia zarządu, jako organu wykonawczego Spółdzielni (lub powierzenia innych funkcji przedstawicielskich) przez osobę, która z szeregu względów zachowuje lojalność wobec podmiotu trzeciego, można mówić o stosunku zależności interesów Spółdzielni od interesów i korzyści tego podmiotu. Nie sposób oczywiście zaprzeczyć, że relacja tego rodzaju może legalnie wystąpić chociażby w ramach grup kapitałowych, czy wtedy, gdy spółka- matka, posiadająca większościowy pakiet udziałów, obsadza organy spółki-córki. Okoliczności takie nie występują jednak w realiach niniejszej sprawy, w której tak pozwana jak i spółka (...) są podmiotami autonomicznymi.

Sąd Apelacyjny nie aprobuje również stanowiska apelacji o jedynie potencjalnej a nie faktycznej realizacji przez A. R. interesów konkurencyjnych wobec interesu Spółdzielni w sytuacji, gdy ta ostatnia nie prowadzi już skupu mleka oraz produkcji serów lub innych artykułów nabiałowych i ograniczyła własną działalność do wspierania finansowego swoich członków poprzez udzielanie im pożyczek. Nie sposób bowiem wykluczyć (co słusznie podkreślił Sąd I instancji), że taki stan rzeczy wynikać może z realizacji przez wcześniejszych zarządców Spółdzielni (i samego A.

R.) w pierwszej kolejności interesów podmiotu dominującego, którym jest spółka (...). Niezależnie od powyższego, Sąd Apelacyjny zgadza się z poglądem przywołanym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, wedle którego o stosunku konkurencyjności może decydować jedynie potencjalna możliwość prowadzenia działalności tożsamej z działalnością innego podmiotu, szczególnie wówczas, gdy, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie, zarzucona okresowo działalność w zakresie skupu i przetwarzania mleka, była przez pozwaną długookresowo wykonywana i w istocie wpisana jest ona w profil działalności każdej spółdzielnie mleczarskiej.

Prawo spółdzielcze nie definiuje pojęcia „konkurencji”, co nastręcza wiele problemów interpretacyjnych w kontekście wykładni jego art. 56 § 3 i skazuje w istocie na poszukiwanie takiej definicji w regulacjach pokrewnych. Najszerzej kwestia konkurencji omawiana jest obecnie na gruncie przepisów ustawy z 16 lutego 2007 roku O ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. 2020.1076- aktualny t.j.), a w szczególności na gruncie jej art. 4 pkt 11, nazywającego konkurentami przedsiębiorców, którzy wprowadzają lub mogą wprowadzać albo nabywają lub mogą nabywać, w tym samym czasie, towary na rynku właściwym. Przepis ten dopuszcza więc konkurencję jako relację potencjalnie możliwą, a nie realnie istniejącą w momencie analizowanym przez sąd (por. teza 16 Komentarza do art. 56 Prawa spółdzielczego red. Osajda 2020).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny uznał za nietrafiony zgłoszony przez pozwaną zarzut obrazy art. 233 § 1 k.p.c., powiązany z zarzutem naruszenia art. 56 § 3 Prawa spółdzielczego.

Niezrozumiały jest z kolei zarzut z pkt. 2 apelacji powołujący się na obrazę w skarżonym rozstrzygnięciu art. 327¹ § 1 pkt 2 k.p.c. przez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku podstawy prawnej uchylenia uchwały Rady Nadzorczej pozwanej z dnia 21.01.2019 r., skoro Sąd Okręgowy wyraźnie powołał się w tej materii na art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego, uznając działalność A. R., o charakterze konkurencyjnym wobec pozwanej, za przejaw zachowania naruszającego dobre obyczaje. Sąd Apelacyjny taką konkluzję uznał za słuszną, oceniając przy okazji jako niezasadny apelacyjny zarzut naruszenia w skarżonym wyroku art. 42 § 2 i 3 Prawa spółdzielczego.

Zgodzić się wypada ze stanowiskiem łączącym pojęcie „dobrych obyczajów” z właściwym dla jurysprudenencji rzymskiej wyrażeniem „boni mores”, oznaczającym zwyczajowe zasady uczciwego postępowania, ogólnie akceptowane w społeczeństwie (por. M. Zieliński, w: System PrPryw, t. 1, 2012, s. 399, Nb 54). W realiach niniejszej sprawy dobry obyczaj może być interpretowany jako niewątpliwa lojalność wobec podmiotu, którego interesu dana osoba winna strzec w pierwszej kolejności, bezwarunkowo (jako jego prawny reprezentant lub gwarant zabezpieczenia interesu tego podmiotu w relacjach z innym podmiotem gospodarczym). Uwikłanie A. R. w relację lojalnościową ze spółką (...) wyklucza więc uznanie jego wyboru jako przedstawiciela Spółdzielni w zarządzie tej Spółki za zgodny z dobrymi obyczajami. Niezależnie od powyższej przesłanki zasygnalizować też można znaczne ryzyko sprzeczności uchwały R.N. pozwanej z 21.01.2019 r. z interesem Spółdzielni, czyli drugą przesłanką uchylenia tej uchwały na gruncie art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego (vide: wcześniejsze fragmenty niniejszego uzasadnienia).

Kierując się powyższymi przesłankami, Sąd Apelacyjny uznał złożoną apelację za niezasadną i ją oddalił na zasadzie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w zgodzie z art. 98 i 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 8 ust. 1 pkt 1 oraz § 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2017.1797, t.j.)

(...)